Kasiopejske transkripte - 26. 09. 2026

Prvi i drugi dio

Prevod celog dostavljenog engleskog transkripta na srpski. Datum sesije je 26. septembar 2026. Oznake P i O znače pitanje i odgovor; imena i korisničke oznake učesnika zadržani su kao u izvorniku. Napomene prevodioca izdvojene su na kraju dokumenta.

Laura i Andromeda za pločom

Niall, Joe, Gaby, Ark, PoB, Chu, Scottie, Falkor, Bella

Članovi FOTCM prisutni putem Zooma:

3DStudent, A Jay, Adobe, Aeneas, Aiming, Alana, Alejo, Aliana, Altair, aluminumfalcon, Ana Huitzil, Anamarija, anartist, Andrian, Ant22, aragorn, axj, Aya, Beau, Bluefyre, Bo, Bobo08, Breton, candasiri, Carl, Cosmos, Deliverance, dugdeep, Eboard10, Ellipse, fabric, Finduilas495, France, Gawan, genero81, Glenn, gottathink, goyacobol, Gwenlian, Harmony99, Hesper, hesperides, hiker, Honzap, iamthatis, irjO, IronFloyd, iscreamsandwish, Ivan_, Jacques, Jeanne, JEEP, Jefferson, Jono, Josi, Juba, KJN, Konstantin, Laurs, lilyalic, loreta, LQB, luc, Lucius, Luis Miguel, Mark, maiko, Manitoban, marek760, Mari, Mark7, Martina, meadow_wind, Meg, Mike, Mikkael, Mililea, Miracle, Mrs. Peel, msante, Natus Videre, Navigator, Nicholas, Nienna, Ollie, OrangeScorpion, Oxajil, Pecha, PopHistorian, Puma, RedFox, Renaissance, Ryan, rylek, ryu, Saman, seek10, seeker2seer, Seppo Ilmarinen, Steph_Rivers, sToRmR1dR, T.C., thorbiorn, Timótheos, Tomek, Tristan, Tuatha de Danaan, Turgon, Uperios, Voyageur, Vulcan59, whitecoast, Windmill knight, Yas, Ysus

P: (L) Želim zaista iskren odgovor. Neka podignu ruku svi koji su pročitali moju poslednju objavu na Substacku.

[Učesnici podižu ruke]

„Od Utukkua do NLO-a: novo razmatranje mesopotamskih demona“ („From Utukku to UFOs: Mesopotamian Demons Revisited“) https://lauraknightjadczyk.substack.com/p/from-utukku-to-ufos-mesopotamian

Ne izgleda da vas je mnogo. Dobro, dobra deca jesu. [smeh] U toj objavi bilo je nečeg veoma važnog i nadala sam se da će je svi pročitati, pa da će im nešto postati jasno, a ja onda neću morati toliko da se uzrujavam zbog toga. Želim da svi znate da sam počela da pišem na Substacku, umesto da sve ograničavam na forum, zato što sam imala utisak da se naš forum potiskuje i želela sam da nekim stvarima doprem do šire publike. Uglavnom sam smatrala da ste svi vi koji ste dugo na forumu već prilično učvrstili svoje razumevanje i navike istraživanja, diskutovanja i umrežavanja. Ali, sudeći po prikupljenim pitanjima, očigledno nije tako.

Nakon razmatranja različitih vrsta demona u mesopotamskoj taksonomiji, njihovog poređenja i odnosa sa takozvanim vanzemaljcima i tako dalje, prešla sam na… Zajedno s bibliografijom, tekst je imao 38 strana. Nije baš bilo ubitačno štivo. Ali onda… Koliko vas je pročitalo moj serijal o epistemologiji?

[Učesnici podižu ruke]

I razumete šta je epistemologija, šta znači i koliko je važna, i kako se utvrđuje šta je istinito, a šta nije, i koliko morate biti oprezni. Mislim, čak sam navela Kastrupov primer: kako je u nekim pravcima uradio odličan posao, ali je zatim potpuno skrenuo s puta jer je bio pod uticajem veoma loše epistemologije. Mislim da bi vam čitanje tog serijala zaista pomoglo i želim da vam kažem zašto. Zato što ulazimo u jedan veoma čudan, opasan period, odnosno kroz njega prolazimo još od 2014, kada je sve nekako otišlo dođavola — tada sam i rekla da je sve otišlo dođavola — jer je tada počela čitava stvar s Ukrajinom. I iz dana u dan postaje sve zamršenije. Dokle će to otići i kuda će otići, nemam pojma.

Ono što mi se čini prilično očiglednim jeste da vladajuće strukture, PTB, zaista žele znatno da smanje stanovništvo planete, i moja je

najbolja procena da to žele da urade. Zapravo, to čak nije ni samo procena. Ali moje viđenje, zasnovano na onome što su Kasiopejci govorili ranijih godina, pa i u skorije vreme, jeste da time upravljaju i to usmeravaju razna hiperdimenzionalna stvorenja koja ne smatramo prijateljski nastrojenim prema čovečanstvu. I da je to za njih velika prilika za hranjenje. Planiraju da zadrže onoliko robovski nastrojenih tipova koliko žele za prelazak u sledeću fazu naše stvarnosti, našeg denziteta ili čega god što će se dogoditi.

Kao što sam mnogo puta rekla, te promene, ti prelazi, pošto ih proživljavate i pošto se odvijaju u materijalnom svetu, događaju se prilično sporo. Neke stvari dogode se brzo i promene stanje, ali se događaju sasvim materijalno, kao 11. septembar. Jedanaesti septembar bio je osmišljen da stvori osnovu za promene zakona, načina na koji ljudi međusobno komuniciraju, putovanja i raznih drugih stvari. Bio je osnovna podloga za uvođenje totalitarne vlasti. To sam rekla još tada.

Bilo je to pre 25 godina. Trebalo im je 25 godina da stignu dotle gde su sada. Ali ako pogledate gde smo sada i gde smo bili dan pre 11. septembra, shvatićete koliko su se stvari drastično, užasno i dramatično promenile. U međuvremenu se dogodilo još nekoliko takvih prekretnica. Proizvedu nešto čime će opravdati promene koje nam uvode, ali sve počiva na onome što se menja u pozadini, što se neprestano razvija dok mi posmatramo, a onda nas u to uvode pomoću tih proizvedenih kriza.

Rat u Ukrajini još je jedna velika takva stvar. A ko je pre 20 godina znao za trans osobe i sakaćenje koje vrše nad malom decom? Ko je o tome zaista govorio? Za to se gotovo nije ni čulo. A zatim, naravno, shvatamo koliko dugo deluje čitav taj Epstinov krug ljudi, grupa, klasa, šta god da je, ali smo to shvatili tek poslednjih godina, jer je sve bilo prikriveno. Oni koji su bili pronicljivi, obraćali pažnju, možda čitali alternativne vesti ili istraživali i govorili: „Hm, to deluje neobično, to treba malo istražiti“, mogli su nešto naslutiti. Ali ne mislim da bi iko, IKO — čak ni najzagriženiji teoretičar zavere koji je povezivao malobrojne nagoveštaje ili tragove iz raznih medija i drugih izvora — mogao i da sanja ono što je izašlo na videlo

o toj Epstinovoj operaciji. Mislim na jedenje dece. Nikada ne bismo postavili pitanje o tome, iako su nam na samoj prvoj sesiji na kojoj su se Kasiopejci javili govorili o sakaćenju dece i korišćenju delova tela. Povremeno su govorili i o jedenju dece, a radila sam i hipnotičke seanse s ljudima koji su imali susrete s vanzemaljskim bićima koja su jela decu. Ali sve smo to svrstali u hiperdimenzionalnu stvarnost, u kojoj to nije zaista stvarno u našem svetu, ne događa se ovde. Ali očigledno se događalo i očigledno se događa.

A sada, čak i ono što je o tome izašlo u Epstinovim dosijeima, i dalje su samo tragovi. Još govore: „Oh, govorili su metaforično. 'Grape soda' ne znači ono što vi mislite da znači", i sve te druge šifrovane izraze kojima u svojim imejlovima govore o tim stvarima. Ali mislim — nadam se — da svako od vas shvata da se to zaista događalo i da je verovatno još gore nego što mislimo, kada bismo zaista došli do suštine i kada bi nam sve informacije bile otkrivene.

Dakle, poenta je da se svima nama upravlja, da se nama manipuliše i da nas polako, malo-pomalo, negde vode, a za to je potrebno vreme. I svi oni koji kažu: „Ma, znate, hajde samo da dođe Talas pa da svi pređemo" — mislim, čitava ta nju ejdž priča počiva na tome: „Neka se dogodi nešto trenutno što će nas poslati u hiperdimenzionalnu stvarnost; nestaćemo u bljesku svetlosti i postati nekakav superavatar u drugoj oblasti postojanja." Neće se dogoditi tako. Jednostavno neće.

Dogodiće se onako kako se u istoriji uvek događalo. Kroz užasna razaranja, poremećaje, smrt, bedu i patnju, a zatim će se, dok se to odvija, u našu stvarnost postepeno ubacivati razne stvari, kao što se to već radi, ako obraćate pažnju! Pogledajte samo koliko je toga ubačeno u našu stvarnost od 11. septembra, kao posledica 11. septembra.

A onda gledate to užasno laganje na obe strane, na svim stranama. Ne znam kako uopšte možemo da funkcionišemo, toliko je laži. A mi ovde pokušavamo da pronađemo put do neke istine. To je još jedan razlog zašto je epistemologija toliko važna. Epistemologija, proučavanje toga kako znate šta je istinito. Veoma važno!

Zašto je to toliko važno povezano je s onim čime sam završila ovaj članak. Govorila sam o Bilu Boldvinu i njegovoj terapiji oslobađanja od duhova i podrobno je razložila; razmatrala sam njegove kategorije nakačivanja i njegov metod u šest koraka. Uporedila sam njegovu taksonomiju demona i nakačenih duhova s mesopotamskom demonologijom — tu ste mnogo propustili. Tri kategorije nakačenih bića koje je Bil Boldvin naveo jesu: duhovi vezani za zemaljsku ravan, entiteti mračnih sila i vanzemaljci.

Zatim sam uvela činjenicu da pitanje vanzemaljaca ima sasvim drugačije objašnjenje od onog koje mu je dao Bil Boldvin, jer ga je prikazao kao da se vanzemaljci kače na ljude, poput duhova mrtvih materijalnih vanzemaljaca… koji su zaista došli s druge planete i kače se na ljudska bića. Uopšte nije razumeo čitavu hiperdimenzionalnu stvar. Što ne znači da se mrtvi vanzemaljci s drugih planeta ne kače na ljude ili čak ne reinkarniraju u ljudskim bićima na ovoj planeti.

Zatim sam uvela kasiopejski okvir. I napisala:

Dijalozi Kasiopejskog eksperimenta iznova tumače Boldvinove „vanzemaljce“ kao stanovnike hiperdimenzionalne stvarnosti unutar koje je smešten naš 3D svet, zajedno s vremenom: bića četvrtog denziteta orijentisana na „služenje sebi“ (OPS; eng. STS), čiji se neprestani rat s pozitivno orijentisanim pandanima, usmerenim na „služenje drugima“ (OPD; eng. STO), povremeno preliva u našu stvarnost u vidu silovitih vremenskih i geoloških pojava.

To sam uvela zato što je to bio jedan od elemenata mesopotamske taksonomije demona: postojali su demoni koji mogu da kontrolišu vreme ili utiču na njega, ili se pojavljuju kao vremenske pojave. To je iznenađujuće, budući da su Kasiopejci veoma rano rekli da bi ono što se događa na nebu, a što vidimo kao vremenske prilike, vrlo lako mogle biti bitke u hiperdimenzionalnim oblastima. I nastavila sam:

[…] preliva u našu stvarnost u vidu silovitih vremenskih i geoloških pojava — premda se u materijalu pažljivo napominje da su mnoge

vremenske i geološke pojave naprosto prirodne. Na pitanje zašto taj „rat na nebu“ nije opažljiv, odgovor je glasio da je "u ovom trenutku prerušen u vremenske prilike. Borbeni deo još je u drugoj dimenziji.“ Uragani su nazvani „odrazom bitaka na višim nivoima“, što je kasnije prošireno na zemljotrese, poplave, požare i vulkanske erupcije, uz ogradu da erupcija „može predstavljati demagnetizaciju OPS bića iz 4D… ili samo vulkansku erupciju“. Tehnološke intervencije, poput HAARP-a, predstavljene su kao oruđa kojima ti entiteti pojačavaju takve događaje. To je gotovo potpuno strukturno podudaranje s mesopotamskim materijalom:

A zatim nastavljam da razmatram to. Potom opisujem preklapanja između demona i vanzemaljaca:

Boldvinove kategorije „entiteta mračnih sila“ i „vanzemaljaca“ bile su razdvojene pre svega načinom na koji su njegovi klijenti opisivali svoja iskustva, ne nužno razlikom u samoj pojavi. Kasiopejske sesije iznova tumače „ET“ aktivnost kao hiperdimenzionalni upad, a ne fizičku posetu vanzemaljaca — isti pomak u tumačenju prema kojem bi Lamaštu, Alû i ardat-lilî (To su mesopotamski demoni; da ste pročitali tekst, znali biste.) bili predmoderni opisi identične pojave upada, koja je kasnije preimenovana u „vanzemaljsku otmicu“.

Kada pročitate kako su Mesopotamci opisivali ta razna demonska bića, šta su radila, kakve su moći imala i kako su stupala u interakciju s ljudima, sigurna sam da će 90 posto vas ili više — nadam se svih 100 posto — odmah prepoznati da opisuju interakcije vanzemaljaca s ljudskim bićima. Radi čitalaca sam to dalje malo podrobnije opisivala i tumačila, ali svi vi trebalo bi odmah to da prepoznate.

Zatim sam se detaljnije bavila poređenjem Boldvina, Mesopotamaca i Kasiopejaca. Najvažnija stvar u onome što Kasiopejci govore, koja se gotovo potpuno poklapa s mesopotamskim modelom, jeste činjenica da su Mesopotamci verovali da je znanje u osnovi vaša zaštita. Nisu to rekli baš tim rečima, ali njihov celokupan pristup bio je usmeren na sticanje znanja o tim pojavama. Imali su svoje tekstove znamenja i tako je rasprava počela — ponovo, da ste

pročitali članak, znali biste o čemu govorimo kada pominjemo tekstove znamenja; to je fascinantan rad, neverovatno zanimljiv — i to ide uporedo s kasiopejskim učenjem da znanje štiti.

Boldvinov klinički pristup gotovo potpuno reprodukuje mesopotamski stav: nakačivanje smatra gotovo sveopštim, ponavljajućim obeležjem ljudskog postojanja — po njegovoj proceni, doživljava ga 70–100 posto ljudi — koje zahteva diferencijalnu dijagnozu i ponovljiv postupak, a ne moralno osuđivanje žrtve ili entiteta. Čak i njegovim „entitetima mračnih sila“, najbližim pandanima istinski zlonamernih demona, pristupa se proceduralno — identifikovanje, dijalog, preusmeravanje — umesto da ih se predstavlja kao dokaz jednog jedinstvenog pada ili kao nešto što zahteva isključivog iskupitelja. Time se povlači jasna i dosledna razlika između dve metodologije: dijagnostičko-tehničke tradicije — mesopotamski āšipu i Boldvin — koja delovanje duhova na čoveka smatra ponavljajućim strukturnim obeležjem stvarnosti, i soteriološko-ekskluzivističke tradicije — Enoh i njegovi hrišćanski naslednici — koja iste pojave iznova pripoveda kao moralnu katastrofu rešivu jedino posredstvom jedne ovlašćene sile.

Zatim razmatram kasiopejski model „znanje štiti“:

Kasiopejske sesije ponavljaju ovo načelo nedvosmisleno i više puta: „znanje štiti, neznanje ugrožava“, uz izričitu tvrdnju da „što više znanja imate, to ste svesniji kako da se zaštitite.

A upravo to su Mesopotamci radili!

I da „ako neprestano nastojite da stičete i prikupljate znanje, obezbeđujete sebi zaštitu od svakog mogućeg negativnog događaja koji bi ikada mogao da se dogodi“. Ključno je da opisani mehanizam nije pasivna sreća, već aktivno izoštravanje opažanja — znanje deluje kao „štit“ upravo zato što povećava svesnost. Na drugim mestima sesije upozoravaju da su dezinformacije opasne baš zato što „odvraćaju vašu pažnju od stvarnosti, ostavljajući vas tako otvorenima za zarobljavanje“. To podrazumeva i obrnuto: tačno znanje održava pažnju pravilno usmerenom i time uklanja ranjivost

koju neprijateljski upad iskorišćava. To se potpuno podudara s idejom da je posredi manje nekakvo magično polje sile, a više povećana situaciona i kognitivna svesnost, koja sili što upada uskraćuje nepažnju ili neznanje potrebno za delovanje.

[…]

Enūma Anu Enlil, veliki vavilonski niz nebeskih znamenja s oko 6.500–7.000 odrednica, sistematski je popisivao ne samo opažene astronomske događaje nego i zaista nemoguće — pomračenja pri kojima se „senka kreće u smeru suprotnom onome koji se događa u stvarnosti“, ili Jupiter koji „ulazi“ u položaje koji fizički ne mogu nastati. Naučnici koji proučavaju te zbirke znamenja primećuju da je taj obrazac nameran: popisi sadrže nemoguće protaze, odnosno uslovne delove iskaza, jer je temeljna pretpostavka bila da bogovi „nisu… odvojivi od svih mogućih prirodnih pojava“. To znači da je doslovno svaki zamisliv događaj, fizički moguć ili ne, morao imati mesto u sistemu tumačenja, pošto sila koja stoji iza stvarnosti i šalje znakove nije bila vezana uobičajenim fizičkim zakonima. Ključno je da su vavilonski učenjaci insistirali na tome da znak „nije apsolutni uzrok budućeg događaja, već upozorenje“ na događaj koji se može izbeći „odgovarajućim postupcima“, ritualima namburbi. To znači da je čitav poduhvat popisivanja znamenja funkcionisao upravo kao kasiopejski model: sveobuhvatno znanje o svakom mogućem, pa i „nemogućem“, obrascu znakova samo je bilo mehanizam koji je omogućavao neutralisanje opasnosti pre nego što bi se potpuno ispoljila. To sugeriše da, ako se izvor nebeskih znakova shvatao kao božanski ili transdimenzionalan, a ne strogo fizički, popisivanje „nemogućih“ astronomskih događaja nije bilo sujeverje, već dosledan odgovor na kosmologiju u kojoj pošiljaoci znakova nisu ograničeni fizičkim zakonima 3D sveta — upravo onu pretpostavku koju kasiopejski materijal iskazuje otvoreno, umesto da je podrazumeva.

[…]

Oba sistema, međusobno udaljena približno tri hiljade godina, dolaze do iste osnovne saznajne strategije: sveobuhvatnog, čak

iscrpnog, popisivanja anomalnih pojava, uključujući logički „nemoguće“, kao odbrambene discipline protiv inteligencije ili skupa inteligencija koje nisu vezane uobičajenim fizičkim ograničenjima. Mesopotamski pisari i tumači znamenja sastavljali su iscrpne popise znamenja u obliku „ako-onda“ i neprestano izveštavali kralja upravo da bi održavali najveću moguću situacionu svesnost o nebeskim i atmosferskim nepravilnostima. Kasiopejski materijal, pak, predstavlja prikupljanje opšteg znanja o samoj stvarnosti kao nešto što proizvodi isti zaštitni efekat povećavanja svesnosti. Zaštitno ritualno umeće āšipua i iscrpno popisivanje nebeskih pojava koje su sprovodili proučavaoci znamenja možda su dve grane istog poriva — korišćenja strogog i sveobuhvatnog prikupljanja znanja kao primarne odbrane od hiperdimenzionalnog ili transfizičkog upada — čiji savremeni nastavak predstavljaju Boldvinova klinička dijagnostika i kasiopejsko načelo „znanje štiti“.

To je zaista važan mali članak!

Ove poslednje tačke takođe naglašavaju opasnost neupućenog verovanja u spasitelja koji može obaviti posao umesto vas.

I to je ono na šta večeras želim da usmerim pažnju.

To je kao priča o krokodilskoj koži: možete da poželite želje, a sa svakom željom ona postaje manja.

I to se pominje u sesijama; nadam se da se svi sećate.

I rečeno vam je da ćete umreti kada ona postane premala. A vi, naravno, pokušavate i kažete: „Samo još jednu želju…“ i to je kraj. Kada jednom odlučite da tražite umesto da sami obavite posao, onda to postaje sve lakše i lakše, a vi želite sve više i više… dok vaša sopstvena volja i snaga postaju sve manje… Kasiopejski izvor je čak rekao: „Ne komuniciramo s vama da bismo ‘dokazali’ svoje postojanje. Ako neko ima vere i voljan je da uči, da istražuje nove oblasti i otkriva ono što će jednog ‘dana’ biti uobičajeni nivo svesnosti, onda nikakav ‘dokaz’ nije potreban. Ako je, s druge strane, neko suprotne psihičke orijentacije, onda nikakva količina

dokaza nije dovoljna.“ I: „Znanje je moć. Ako vam ga dajemo kao slatkiše za Noć veštica, ta se moć rasipa.“

Metafora o ribarevoj želji i krokodilskoj koži, zajedno s ova dva citata, osvetljava doslednu kritiku zavisnosti od spasitelja koja je neposredno važna za argument koji ovde iznosim.

Sesije izričito navode da se neposredni odgovori namerno uskraćuju jer bi oduzimali sposobnost samostalnog delovanja umesto da pomažu: „Nismo ovde da vas vodimo za ruku… neke odgovore vi treba da odgonetnete“, i upozoravaju: „Ako vam sada mi odgovorimo, bićete bespomoćni kada bude potrebno da tu funkciju redovno obavljate sami.“ To je suština analogije s krokodilskom kožom: svaki put kada se „želja“, prečica do odgovora ili rešenje prepušteno nekom drugom, ispuni umesto da se zasluži sopstvenim trudom, primaočev sopstveni „centar moći“ slabi umesto da raste, upravo kako to izvor formuliše: „Ako vam ga dajemo kao slatkiše za Noć veštica, ta se moć rasipa.“ Nezasluženo znanje, ili spasenje, ne razvija mišić koji osobu zapravo štiti. Na drugim mestima sesije izričito kažu da je „jedina potrebna odbrana znanje“ i da vas to znanje „brani od svakog mogućeg oblika povrede“. Ali čitav okvir funkcioniše samo ako se znanje aktivno traži i ako se za njega ulaže napor, a ne ako se pasivno prima — učenje „desetostruko povećava vašu moć“ upravo zato što ste pokazali inicijativu, za razliku od „neposrednog traženja svih odgovora od nas“.

Zatim razmatram ono što su Kasiopejci rekli o načelu pogrešne orijentacije, suprotstavljajući ga modelu zavisnosti od spasitelja, i pokazujem da crkve uopšte imaju izričitu politiku ograničavanja znanja. To malo razmatram. Potom govorim o priči o krokodilskoj koži, njenom poreklu i tako dalje. Na kraju toga stoji:

Sila koja ostvaruje ishode bez zahteva za ulaganjem napora ne samo da ne pomaže — ona aktivno troši upravo onu sposobnost, volju, životnu silu i sposobnost samostalnog delovanja, koja bi osobu inače održavala i štitila. To se neposredno podudara s problemom zavisnosti od spasitelja koja potiskuje samostalno traganje za znanjem.

[…]

Kasiopejski transkripti opisuju pusto priželjkivanje kao poseban oblik greške u mišljenju: „OPS način uvek usvaja pusto priželjkivanje: ‘To se meni neće dogoditi! Ja sam izuzetak!’“ Sesije to podrobno razrađuju kroz upečatljivo objašnjenje zasnovano na denzitetima: OPS bića na višem nivou, četvrtom denzitetu, „vide samo ono što žele da vide“, umesto objektivne stvarnosti kakva jeste. Takvo selektivno opažanje koje laska sopstvenom ja naziva se „najvišim mogućim ispoljavanjem onoga što biste vi nazvali pustim priželjkivanjem“. Ključno je da izvor napominje da „pusto priželjkivanje ispoljeno na četvrtom nivou denziteta postaje stvarnost za taj nivo“. To znači da na višim denzitetima subjektivno htenje počinje da zamenjuje i izobličava objektivnu svesnost na način koji ima stvarne posledice. Za nas, na trećem denzitetu, ono „još nije sasvim stvarnost“, ali je očigledno i dalje opasno uvežbavanje istog obrasca. U širem tumačenju, pusto priželjkivanje svrstava se uz „želje, htenja, motivaciju, uzimanje energije bez ikakvog uzvraćanja“, kao skup osobina koje zajedno „hrane OPS dinamiku“.

[…]

Dok Boldvin, mesopotamski āšipu i načelo „znanje štiti“ zahtevaju aktivan, objektivan odnos prema stvarnosti — utvrđivanje onoga što se zaista događa, umesto onoga što bismo želeli da se događa — pusto priželjkivanje definisano je kao suprotan postupak: zamena objektivne procene izmišljotinom koja nam laska. Priča o krokodil-skoj, odnosno čarobnoj koži, i kritika zavisnosti od spasitelja dramatizuju upravo taj propust: Rafaelova koža koja ispunjava želje omogućava mu da dobije ono što želi bez suočavanja sa stvarnim zahtevima stvarnosti, i ona ga uništava. Isto tako, „tražiti od spasitelja da obavi posao“ predstavlja oblik pustog priželjkivanja — pretpostavku da će se stvarnost povinovati nečijoj želji za izbavljenjem, umesto da zahteva naporan rad kojim se proverava stvarnost: istraživanje, samopreispitivanje i razvijanje veština. I kasiopejski materijal i tradicije dijagnostičkog egzorcizma insistiraju na tome da je upravo takav rad jedini stvarni oblik

zaštite. OPS orijentacija, zavisnost od spasitelja i pusto priželjkivanje strukturno su isti potez — davanje prednosti utešnoj subjektivnoj priči nad težim radom objektivnog, na znanju zasnovanog suočavanja sa stvarnošću koja je zaista složena i u koju se zaista upada.

Zatim razmatram svet uopšte — imajte na umu da ovo pišem za publiku izvan našeg kruga, pa im dajem informacije koje vi već znate — a pri kraju se bavim problemom materijalizma kao pustog priželjkivanja. Potom razmatram um, informacije i nelokalnost i ukazujem na to da je Enohova polemička prerada mesopotamskog niza znamenja svela sve više vođstvo na jednog ljubomornog boga. Kasiopejski i slični okviri, pak, postavljaju um i informacije kao strukturno primarne u odnosu na materiju.

Poređenje prirodne selekcije kao nevidljivog, neopažljivog „mehanizma“ sa skrivenim božanstvom oštro je i filozofski pogađa suštinu: oboje funkcionišu kao crne kutije objašnjenja i oboje se brane žarom koji se ne razlikuje od verske predanosti kada se iznesu protivdokazi ili pojmovni problemi. To nas navodi da razmotrimo sledeće:
• Mesopotamsko popisivanje znamenja i praksa āšipua: znanje kao živa, neprestano dopunjavana, praktična disciplina.
• Kasiopejsko „znanje štiti“, uz „znanje je moć; ako vam ga dajemo kao slatkiše za Noć veštica, ta se moć rasipa“: znanje mora biti zasluženo, provereno i usvojeno, inače ne štiti.
• Poput Katoličke crkve, neodarvinistički materijalizam u određenim oblastima funkcioniše kao stav protiv znanja, na primer kada čitave oblasti dokaza unapred odbacuje kao „nemoguće po definiciji“. Time se ponaša više kao dogmatska religija nego kao otvoreno istraživanje kakvim se predstavlja.

[…]

Mesopotamski popisi demona — Utukkū Lemnūtu, Alû, Gallû, Lamaštu, Lilû, ardat-lilî i drugi — predstavljaju najraniji nama poznati sistematski pokušaj klasifikovanja inteligencija koje vrše upade i njihovih načina napada, kao i odgovaranja na njih

disciplinovanim umećem zasnovanim na znanju. Enoh predstavlja istorijsku prekretnicu koja je taj materijal moralizovala i monopolizovala u okviru ljubomornog monoteizma. Savremena parapsihologija i eksperimenti kasiopejskog tipa — kao i svakodnevna iskustva više miliona ljudi — svedoče da se osnovne pojave, posednutost, upadi, anomalne vremenske prilike i događaji, nastavljaju i da tehnički odgovor usredsređen na znanje nikada nije sasvim nestao.

Ono što nam je sada potrebno nije ni nostalgičan povratak mesopotamskim ritualima niti naivno prihvatanje bilo koje kanalisane kosmologije,

…Znate da Kasiopejci ne žele da je prihvatate bez proveravanja, traganja i učenja.

…niti slepa vera u materijalistički mit o stvaranju. Potrebna nam je obnovljena, poštena verzija onoga što su āšipu i vavilonski proučavaoci znamenja već radili: sistematsko posmatranje, disciplinovano popisivanje anomalija, bespoštedno izbegavanje pustog priželjkivanja i posvećenost načelu „znanje štiti“ — ne zato što nam znanje laska, već zato što nas primorava da vidimo stvarnost kakva jeste i da na nju odgovorimo.

To je u osnovi ono do čega sam stigla pošto sam počela od demona. Govorim o tome kako ne možete tek tako postavljati pitanja koja biste lako mogli sami da razrešite — naročito ako postavljate pitanja koja možete sami da razrešite. Svaki put kada to uradite gubite delić svoje duše! I ne samo to: bavljenje takvim pitanjima meni izaziva fizičke tegobe.

A sve ovo vas je večeras snašlo zbog spiska pitanja koji su mi ranije dali.

(Joe) Spiska pitanja koji je već bio uređen.

(L) Dakle, mnogo pitanja je izostavljeno jer su već bila toliko loša da nisu mogla ni da dospeju na spisak. I ne vidim… Mislim, toliko je

pitanja za koja biste, kada biste seli, upotrebili mozak i umrežavali se… Koliko ste puta u sesijama videli da Kasiopejcima postavimo pitanje, a oni kažu: „Stanite, pitajte sebe. Šta vi mislite?“ I naterali bi grupu da počne međusobno da razgovara kako bi došla do nekog odgovora. A onda bi rekli: „Vidite?“ Jer bismo očigledno na kraju došli do prilično pristojnog zaključka.
Ima nekoliko zanimljivih stvari, ali samo nekoliko. [Čita pitanja] Dobro, evo još jednog zanimljivog, dakle to su tri. To bi moglo biti zanimljivo. Ali, u celini, morala bih da kažem da mi se čini da smo nekako — a tu uključujem i sebe — izgubili pravac u pogledu toga šta da pitamo i o čemu da želimo da postavljamo pitanja. Toliko smo se uplašili okruženja, jer ono zaista jeste zastrašujuće. Dopustili smo da deluje na nas, a onda smo poput alkoholičara kome treba piće: „Dajte mi samo još jedno pitanje! Da se osećam bolje. Smiriću se kada dobijem odgovor na to pitanje.“ A to je najgore što bismo mogli da radimo. Zato bih volela da čujem mišljenje svakoga ko ima nešto da kaže o ovome. Da? Ne?

(whitecoast) Mogao bih nešto da kažem. Da, primećujem kod sebe da se sve više okrećem pitanjima za veštačku inteligenciju i tako nalazim odgovore, pa se pitam da li mi time pomalo slabe ti mišići: sposobnost da se ponovo obratim samim izvorima, pa čak i da se odvojim od svega, pročitam knjigu i poželim da napišem prikaz neke knjige. To sam nekoliko puta radio pre više godina, a ove godine pokušavam da započnem još jedan prikaz i osećaj je kao da čupam zube. Ne znam zašto mi je to nekako mnogo teže. Ne znam prepoznaje li se još neko u tome, ali želeo sam to da podelim.

(L) Pa, da prokomentarišem. Recimo da imate nešto o čemu ste, na primer, čitali u vestima. Neće vam pomoći ako odete i pitate veštačku inteligenciju: „Da li se to dogodilo onako kako su opisali?“ Zato što će se ona osloniti na vesti i na sva pogrešna tumačenja koja je nasledila kroz podatke na kojima je obučena. Ali ako ste zaista domišljati, možete naći načine da vam veštačka inteligencija pruži dovoljno podataka tako što ćete od nje tražiti da za vas pronađe podatke. A da pritom čak i ne pominjete problem o kojem zapravo želite da pitate. Recimo, na primer, da je reč o avionskoj nesreći. Kažete: „Koliko se avionskih nesreća…“ I ona će vam dati neke

podatke. „A koliko se dogodilo na ovaj način? Koliko je bilo usled greške pilota?“ Razumete šta govorim: pokušavate da prikupite podatke i onda počnete da dobijate gomilu podataka. A to je gotovo isto kao odlazak do izvornih izvora, zato što ona odlazi do izvornih izvora. Ne tražite od veštačke inteligencije da odgovori na vaše stvarno pitanje, koje joj niste ni otkrili. Postavljate pitanja o svemu oko njega. Pre dosta vremena radila sam to s Grokom u vezi s vakcinama. Tražila sam da počne da prikuplja podatke. Koliko je dece, uopšteno govoreći, dobilo male boginje? Koliko je dece dobilo male boginje nakon što su primila vakcinu? Koliko je dece dobilo male boginje bez vakcine? Koliko je ljudi umrlo od malih boginja iako su bili vakcinisani? Koliko je ljudi umrlo od vakcine? Nastavila sam da postavljam takva pitanja. Mora da ih je bilo 25 ili 30 pre nego što sam uopšte upitala Grok: „Zar ne misliš da, uzimajući u obzir…“ — a tražila sam i da dubinski istraži podatke o autizmu i tako dalje — i rekla sam: „Zar ne misliš da bi bilo dobro ne primati vakcine jer imaju sve te probleme? A očigledno više ljudi umire od vakcina nego kada ih ne prime.“ Grok se složio, ali je krenuo s… Dodao je: „Oh, ali morate razumeti da su vakcine dobre i bezbedne“, i sve to. lako se složio s mojim zaključkom, morao je to da uradi. Samo razmišljanje o tome kako osmisliti upite može biti podjednako angažujuće kao bilo šta drugo, jer pokušavate da dobijete podatke. Dobro, još neko? U svakom slučaju, to je moje viđenje veštačke inteligencije. Veštačka inteligencija je oruđe. Kao enciklopedija. Samo na drugačiji način pronalazi stvari. A vi morate znati ko ju je uređivao.

(candasiri) Zdravo svima. Na forumu koristim ime candasiri. Nova sam u užem krugu. I mislim… Godinama sam imala mnogo pitanja koja nikada zaista nisam… Postavljala sam ih na opštem forumu i imala sam osećaj da nikada ne znam hoće li biti prihvaćena, hoće li se na njima raditi ili će biti prosleđena na sledeći nivo kao nešto što treba pitati. A sada, kada sam ovde, pomišljam: ne znam kako postavljamo pitanja tokom ovih skupova. Dakle, barem je meni jedna prepreka bila to kako pitanja uopšte stižu do Kasiopejaca. Razumem da moraju biti istražena. Da treba da budu nešto što će voditi ka većem znanju. Ali ne znam.

Čini mi se da bi se možda i na opštem forumu — i rado bih to vodila — mogla pronaći tema koja zanima ljude, pa da zaista počnemo da izoštravamo pitanja i planiramo ih, kako bismo pokrenuli energiju oko nekih dobrih pitanja.

(L) Pa, morate biti sposobni da postavite pitanje bez unapred stvorenih pretpostavki, da pitate, sačekate podatke i prikupljate ih. Verovatno je jedan od najboljih primera koje imamo na forumu, kada je reč o tome kako nešto razraditi, naša tema o kovid vakcini, s više hiljada stranica ili poruka. To je, mislim, gotovo istorijski dokument jer se odvijalo u realnom vremenu. Prikupljali smo podatke, istraživali, objavljivali ono što su mediji govorili ljudima, pa upoređivali s onim što smo znali i istražili, i tako u krug, a ljudi su bili uplašeni. Bilo je prilično mnogo uplašenih ljudi i, u osnovi, malo-pomalo, mislim da se oblikovala saglasnost. To je mnogim ljudima dalo samopouzdanje da nastave da se odupiru, hvala Bogu. Tako to otprilike funkcioniše. Kada sam radila privatno, postavljala sam Kasiopejcima sva ta pitanja, a oni mi nisu davali odgovore. Dali bi mi trag ili nagoveštaj i rekli da istražujem. Znate, umela sam da pročitam stotinu knjiga pre nego što bih oblikovala bilo kakve ideje. Naravno, to je bilo pre nego što je internet omogućio lak pristup informacijama. A onda je, naravno, s tim podjednako porasla i lakoća pristupa netačnim informacijama. Tako ste imali otprilike šanse pola-pola i morali ste da upotrebite sopstveno… šta god. Međutim, primetila sam da je jedno tvoje pitanje dospelo na spisak. Gde je?

(candasiri) Da li je Lindzi Klensi ubila svoju decu?

P: (L) Mogu ti reći da jeste… Ali mogu ti reći i da je verovatno bila vakcinisana, a Kasiopejci su nam rekli da ljudi koji su primili vakcine time postaju podložniji nakačivanju duhova, pa čak i „učitavanju“ ili kontroli spoljašnjih sila.

(Joe) Sugestiji.

(L) Da, otvoreni su za sugestiju različitim sredstvima. Pročitala sam i konkretno svedočenje o tom slučaju u kojem su opisani lekovi koje

je dobijala i njihov uticaj na nju. Mislim da je to verovatno stupilo u interakciju s njenom vakcinom, ili je možda samo po sebi moglo to da izazove, i bez vakcine. Ne znamo. Ali ona je… Moje promišljeno mišljenje, s verovatnoćom od devedeset i nešto posto, jeste da je na nju delovano hiperdimenzionalno.

(candasiri) Mhm.

(L) Ne mislim da je bila psihopata.

(Joe) Ali kada je reč o toj temi, o Lindzi Klensi, zašto je to uopšte… Zašto si uopšte postavila to pitanje? Ne pitam tebe lično. To je retoričko pitanje. Zašto si ga postavila? O tome bi trebalo razmisliti. Jer mislim da je najzanimljiviji deo čitavog tog skandala ili priče, kako god, to što je bilo… Ako biste proverili, mogli biste u proteklih nekoliko godina naći više slučajeva majki koje su ubile svoju decu. Nije da nikoga nije bilo briga, ali niko nije pravio veliku stvar od toga i nije postalo… Nijedan nije postao tema na ovaj način. U smislu: možda ona to nije uradila. Odakle onda ta ideja? S obzirom na sve dokaze, to je besmislena ideja. Ali prihvatila se na internetu, nastavila da se širi i sve to. A to je samo po sebi sociološka pojava zanimljivija od samog slučaja. Jer sam slučaj je prilično običan. Često se događa da majke ubiju svoju decu. Događalo se. I u svakom drugom slučaju za koji znam poslednjih godina, nikoga nije bilo briga.
U ovom slučaju majka ubije svoju decu, a onda odjednom neko odnekud dovodi u pitanje… Iznosi se besmislena tvrdnja da ona to nije uradila. A doslovno… Priznala je. Doslovno, manje-više je priznala. Ne baš tim rečima. Ali niko ko poznaje slučaj, ko ga izbliza poznaje, nije sugerisao da nije. Zato bih prvo pitao sebe, ako mi pada na pamet da na sesiji postavim to pitanje…

(L) To je jedan podatak.

(Joe) Da li je Lindzi Klensi ubila svoju decu? Zapitao bih se: odakle mi ta ideja? I ima li ta tvrdnja uopšte ikakvo utemeljenje da bih je uopšte postavljao kao pitanje? Jer kada pogledate, doslovno ga nema. Ali postoji neka čudna sociološka pojava oko tog konkretnog

slučaja, izdvojenog od svih drugih koji su u suštini bili isti: majka je ubila svoju decu.

(L) Pogledajte koliko bola i patnje cela ta stvar izaziva na svim stranama. To je jednostavno… pomama za hranjenjem.

(Joe) Podela, manje-više.

(L) A tu je i ovo. Možda ste već pročitali, ali tu su sinhroniciteti ovog slučaja sa slučajem od tri godine ranije u Irskoj i druge anomalije. Pozadina je sledeća: oba ubistva dogodila su se 24. januara. Jedno 2020, drugo 2023, s razmakom od tačno tri godine. Zar vas to ne navodi na neka pitanja? Inicijali troje dece nisu samo C-D-C, već C-O-D-A-C-A u oba slučaja, s razmakom od tri godine. Obe majke bile su pedijatrijske medicinske sestre, a veza s Irskom jeste to da je Patrik Klensi Amerikanac irskog porekla.

(Joe) On i još 40 miliona drugih.

(L) Da, upravo tako.

(Joe) To verovatno nije nešto što biste mogli…

(L) To biste mogli izostaviti. A zatim, u sesiji od 14. marta 2015. bila je ova razmena. Dobro, da, tu je ta stvar sa zvukom. Bilo je nekoliko slučajeva spontanog ljudskog sagorevanja sa sličnostima u imenima. Dakle, ima nečega u tome da se ta transdimenzionalna stvar locira preko reči ili imena koja imaju frekvenciju povezanu sa zvukom ili tako nečim. A to nas vraća pravo na mesopotamske popise znamenja. Nadam se da ćete to svi pročitati. Jer sve je u rečima, imenima, zvucima i različitim načinima na koje se reči mogu kombinovati. A zatim pitanje:

P: Da li to ima nekakve veze s numerologijom i frekvencijom?

O: Da.

(L) To se još malo dalje razrađuje.

(L) Dakle… rekla bih, mislim… osećam… Prilično mi je žao te žene. Razumem zašto su ljudi uznemireni jer je ubila… Ali problem je što ljudi ne razumeju hiperdimenzionalne stvarnosti; ne razumeju nakačivanje duhova; ne razumeju sve ono što se u ovom slučaju moglo događati, a što bi ga objasnilo — ne opravdalo, nego objasnilo. Ne želimo da opravdavamo, jer Bog zna: ako to opravdate, gde ćete onda stati?

(Joe) Znate, postoji… To je… Sada je javno poznato da već prilično dugo postoji tehnologija za… Mislim da se zapravo prodaje i za komercijalnu upotrebu i slično. Za projektovanje reči, čujnih reči, u… U osnovi, korišćenjem lobanje kao rezonatora za mikrotalasno… Ljudi mogu da čuju reči. Neka kompanija pravi uređaj, znate na šta mislim? Dakle, postoji već dugo. Postoji već… A tajne obaveštajne službe i slično očigledno su to imale: mogu da projektuju glasove ljudima u glavu. Tehnologija je zapravo prilično jednostavna i dobro poznata. Funkcionalno, kakva je onda razlika između vanzemaljca ili neke svesti… Ili nekog državnog agenta. Ili nekog entiteta koji, znate, u izvesnom smislu zaposeda nekoga tako što…

(L) Ubacuju mu misli u glavu.

(Joe) Ubacuju mu misli u glavu, stupaju u interakciju ili čak ulaze u njegovu glavu i stvaraju misli, kako god da se to događa. Funkcionalno, kakva je razlika između toga i nekog demona u ljudskom biću? U neku ruku, za neke ljude kažete… On je pravi demon.

(L) Da.

(Joe) Neko sedi za jednim od tih uređaja usmerenih ka Lindzi Klensi i projektuje, kuca na računaru ili šta već, unosi reči da ih projektuje u njenu glavu. Funkcionalno, kakva je razlika?

(L) Funkcionalno nema nikakve razlike. Jer rezultat je isti.

(Joe) A ona je zaposednuta mislima nekog tipa za računarom. Da. Tu čitava ideja hiperdimenzionalnog uticaja i interakcije zapravo

počinje da se stapa s konkretnom, materijalnom tehnologijom.

(L) S današnjom tehnologijom, da. To skoro postaje isto. A jedina uteha koju imamo u saznanju da je hiperdimenzionalni deo toga stvaran jeste to što imamo mesopotamske tekstove znamenja. U svakom slučaju, to su moja razmišljanja o Lindzi Klensi. Rekla bih da se dolazi do zaključka da je ili vlast uticala na njen um ili da je hiperdimenzionalni uticaj na njen um doveo do toga da izgubi kontrolu i počini nasilje. I dogodilo se nešto strašno. A, naravno, kada ti uticaji prestanu i kada se vrati zdravoj pameti, šta god njena zdrava pamet zapravo bila, ono što mora da misli ili oseća o sebi i o onome što je uradila, mogu da zamislim da je užasno. I ne vidim nikakvu svrhu u… Mislim, paralizovana je od struka naniže ili od grudne kosti naniže do kraja života. Muž se razveo ili oženio nekom drugom. Nema svoju decu. Mislim, dovoljno je da ostatak života provede u ustanovi zato što joj je to neophodno. Ako treba dati primer drugima — a mislim da takve primere treba dati — to je dovoljno. Nema svrhe mučiti je ili dodatno pogoršavati stvari.

(Joe) Ali sociološki, glavni rezultat bio je svojevrsno iskorišćavanje postojećih ili rastućih podela, recimo, između muškaraca i žena. Jer mnogo se govorilo o tome da…

(L) Oh, ono što sam čitala bilo je užasno.

(Joe) Te žene koje podržavaju Lindzi Klensi, govore da ona to nije uradila, s njenim mužem, a onda mnogo muškaraca to čita i kaže: žene su lude. Neke žene su potpuno…

(L) To je bilo pitanje koje je toliko izazivalo podele da je već i samo to prepoznatljiv trag hiperdimenzionalnog iskorišćavanja. Ili čak iskorišćavanja od strane neke državne agencije. Potrebno im je nešto što će ljude još više razljutiti, podeliti i povećati njihovu patnju; potrebno im je da još više dece bude ubijeno i da muškarci i žene mrze jedni druge. Kažem vam, smanjuju stanovništvo, smanjiće ga drastično i pokušavaju da podstaknu rat da bi to išlo brže.

(Andromeda) Uz što više patnje usput.

(L) Dobro, to je bila jedna tema.

(Joe) Pretpostavljam da bi jedino pitanje koje bi meni palo na pamet, ono na šta se sve svodi — na pitanje je verovatno već odgovoreno — bilo da li je ona zaista psihopata i sve je namerno uradila, ili je neko uticao na nju.

(L) Ne mislim da je bila psihopata.

(L) Dobro, Gaby pita:

(Gaby) Do 25. septembra nije se formirao nijedan atlantski uragan. U satelitskoj eri sezona nikada nije stigla ovako daleko bez prvog uragana. Poslednja sezona koja je stigla do ove tačke sa zabeleženim uraganom bila je 1914. Da li je to pokazatelj i da li je 1914. nagoveštaj društveno-ekonomske dinamike koja je danas na delu?

(L) Rekla bih da jeste. Ni ovo ne moramo da pitamo. Mislim, znaju li svi šta se dogodilo 1914?

(Gaby) Prvi svetski rat.

(L) Ne vidim baš mnogo klimanja glavom. Vidim poneko, ali ne mnogo. Godine 1914. počeo je Prvi svetski rat.

(L) Ryan, želiš da znaš da li je zvanično objašnjenje poplave u Nepalu tačno? Govore o delu… Pa, znaš da će govoriti o glečeru. Lagaće o glečeru. To znaš. Ima još nekih koji su… pregledali satelitske snimke pre i posle i rekli da je uglavnom bila stena. Kome veruješ?

(Joe) Mislim da to nije pitanje. Ne pita on to.

(L) Pa, ovde imam: „Da li je zvanično objašnjenje uzroka bujice blata u Nepalu tačno?“

(Joe) To je pitanje. Koje je zvanično objašnjenje?

(L) „Analiza satelitskih snimaka sugeriše da se na velikoj nadmorskoj visini blizu granice Nepala i Kine obrušio znatan deo glečera i okolnih stena, šaljući ogromnu masu leda, snega i materijala ka dolini.“

(Joe) Pa, jeste.

(L) Pa, jeste. Ali, znaš, šta je prvo krenulo? Glečer ili stena?

(Joe) Ne, stena ispod.

(L) Očigledno stena ispod.

(Joe) Pad glečera ne bi nužno…

(L) Dakle, ako pogledate to zvanično objašnjenje, vidite kako ga formulišu da vam prođe ispod radara. Da kažete: „Pa, znate, možda su u pravu…“ Očigledno nisu. Ne bih im verovala ni reč.

(Joe) Dakle, po tvom mišljenju, zvanično objašnjenje onda je samo to da je stena ispod popustila.

(L) Mislim da je objašnjenje bilo da je stena. I da, bio je uključen i glečer, ali uglavnom zato što ga je stena podupirala. To nije imalo nikakve veze s globalnim zagrevanjem, jer mi zapravo nemamo globalno zagrevanje.

(Niall) Dakle, zvanično objašnjenje glasi da je stena popustila zato što se permafrost u njoj topio. Problem: na toj nadmorskoj visini temperatura nikada nije pala ispod nule. Pokušali su da nam nešto podmetnu, a ljudi su rekli: „Oh, sunce je tako jako i sve se topi. Da, to ima smisla.“ Ne. Stena se obrušila.

(L) Dakle, vidite? To je još jedan podatak.

(Joe) Onda bi pitanje bilo — ako to uopšte jeste pitanje — zašto bi

se komad planine odjednom tek tako odlomio? Otvaranje. Bilo je mnogo klizišta, mnogo odronjavanja stena.

(Niall) Odrona.

(Joe) Pomeranja tla na sve strane. Šta to onda znači?

(L) Dakle, kada ubrzavate rotaciju Zemlje, sve to se događa svuda. Jesu li nam za to bili potrebni Kasiopejci? Za bilo koje od ovih pitanja dosad? Ne, nisu.

(Joe) Dali bi precizniji odgovor, ali dobro.

(L) Dobro. Zatim imamo zemljotres magnitude 7,5 u Kolumbiji. Da li je… Da li se dogodio prirodno?

(Joe) To je nešto na šta zaista ne možemo odgovoriti.

(L) Tačno.

(Joe) …odgovor za zemljotrese.

(L) Tačno. Dobro, dakle to je…

(Joe) Rekli su da je onaj u Venecueli bio izazvan, pa…

(L) A zatim, šta je izazvalo raspad hladnoratovskog špijunskog satelita USA 32? A onda se ubrzo potom raspao i kineski satelit. Dakle…

(Joe) Trampove Svemirske snage su to uradile.

(L) Mislim, to su stvari koje bismo mogli da pitamo. Moglo bi biti… Imamo samo dva, pa nemamo dovoljno veliki niz da bismo rekli da ih neko obara. Ali dva… koja se događaju… Pretpostavljam da su se dogodila u prilično kratkom razmaku?

(Gaby) Tu je podatak iz pratećeg materijala: Evropska svemirska

agencija kaže da je bilo otprilike 600 takvih događaja, sličnih događaja.

(L) Oh, 600. Gde je to? Evo: „Satelit lansiran 15. marta 2026. Dana 4. septembra američke Svemirske snage katalogizovale su 43 objekta krhotina nastalih raspadom satelita Yaogan-50. Delovi satelita trenutno se nalaze na visinama između 372 i 683 milje iznad Zemljine površine. Na toj visini nastale krhotine verovatno će ostati u orbiti vekovima ili duže. Evropska svemirska agencija procenjuje da je bilo više od 660 eksplozija, sudara ili anomalnih događaja koji su doveli do fragmentacije.“ E, TO je trend. Da li ih nešto tamo gore obara?

(Joe) Da li se sudaraju zato što ih ima toliko mnogo?

(L) Pa, o tome bismo mogli da pitamo, jer to nije nešto…

(Niall) Ali opet i tu možemo izneti razumno dobru pretpostavku. Mikrometeorita je sve više.

(L) Da, mikrometeorita je sve više. Možemo sastaviti spisak mogućih odgovora.

(Joe) Da, a onda… Onda ga suziti pomoću…

(L) Da, i stvar je u tome što bi to, mislim, bilo mnogo korisnije, jer bi ljudi morali da odu i iskopaju informacije.

(Chu) Da, možda nije toliko stvar u tome šta je goruće pitanje, jer ljudi u tome mogu biti veoma subjektivni. „Oh, zaista želim da znam. Zaista želim da znam!“ Ali, šta se time dodaje? Recimo, ako znate da su zemljotresi izazvani, zar ne? Ponekad. Ili su ponekad prirodni. Šta vam zaista donosi saznanje o konkretnoj situaciji? Ili, opet, ona slavna ličnost o kojoj je neko pitao. Već su pet puta odgovarali o slavnim ličnostima i Epstinovim dosijeima. Ako već imate spisak pet mogućih razloga zašto se to događa, da li vašem znanju zaista nešto dodaje to da znate da je još jedan zemljotres bio izazvan? Mislim, možda je važno.

(Joe) Pa, mislim da je pitanje zemljotresa važno zato što ogromna većina zemljotresa nije izazvana. Dakle, možda oni… Možda ne kada jesu, ali to bi bilo iz nekog posebnog razloga.

(Niall) Imati dva zaredom, dva meseca…

(Joe) Ili u istoj oblasti. Da. Ako bi to nešto značilo.

(L) Dobro, sada pitanje o padu aviona. Mnogo vojnih mlaznjaka. Mislim da bi svaki trebalo razmotriti pojedinačno. Ovde imamo spisak, ali voleli bismo da imamo pojedinosti i te pojedinosti treba proučiti, jer to predstavlja aktivno bavljenje temom. Ako vas ta tema zaista zanima, aktivno se njome bavite i iskopajte informacije.

(Joe) Kada vidite avione — kao opšte pravilo — kada vidite da avioni padaju, vojni avioni, znate, čitav niz njih, prvo treba zastati i zapitati se ili razmotriti: „Da li je ratno vreme ili nije?“ Zato što u ratno vreme, kada su ratovi u toku, ima mnogo više vojnih aktivnosti, obuke, vežbi i tako dalje, različitih vrsta aktivnosti povezanih s ratom nego u mirnodopsko vreme. Dakle, jedno moguće objašnjenje znatnog broja padova, ne samo u SAD nego i u Rusiji i drugde, nedavno i u Ujedinjenom Kraljevstvu, jeste da ima mnogo više obuke i priprema za vojne manevre, što će jednostavno dovesti do porasta broja nesreća.

(L) Dakle, to treba istražiti kroz umrežavanje. A sledeće je pitanje o bekstvu veštačke inteligencije. Zvanični narativ kaže da su najnapredniji modeli pobegli iz ograničenog okruženja i pristupili drugim sistemima dok su bili testirani. Bilo je nekoliko članaka koji su ukazivali na to da je to svojevrsna operacija pod lažnom zastavom u vezi s veštačkom inteligencijom: pokušavaju da izazovu strah od nje jer žele da vlast uvede kontrolu, kako bi mogli da je poseduju i od nje više zarađuju, pošto vide da nad njom gube kontrolu, posebno zbog onoga što Kina izbacuje. Evo: „Drugi kažu da je to bio propagandni trik kako bi vlade mogle da izvrše regulatorni pritisak.“

(Joe) Tako da više ne bude otvorenog koda.

(L) „Uzbunjivač Nejt Soares…“ Pa, da li je on zaista uzbunjivač? Šta znate o njemu? „…da veštačka inteligencija može slediti sopstvene interese potpuno zanemarujući uputstva koja postavljaju ljudi.“ Nisam baš sigurna u to. Prema mom iskustvu s njom, prilično je glupa.

(Joe) Ti nemaš pravi model veštačke inteligencije. Oni imaju mnogo supertajnih stvari. Stvari s veštačkom inteligencijom na dark vebu.

(L) Dobro, evo pitanja: da li proizvodi s beta-ciklodekstrinom deluju u željenom pravcu, onoliko brzo i bezbedno koliko se reklamira, kako bi preokrenuli aterosklerozu? Gaby ne misli tako. Ateroskleroza — zar se za to ne uzima natokinaza? Natokinaza je bolja i bezbednija. Gde je on? PopHistorian? Gde si?

(PopHistorian) Ovde sam. Da. Želeo bih da odbranim svoje pitanje. Ovo nije hranljiva materija, vežbanje, hiperbarična terapija niti neka od tih tema o kojima desetine ili stotine korisnika Reddita, autora na Substacku i jutjubera govore, nudeći sve od pravih istraživanja do pojedinačnih iskustava i mišljenja. Ovo je zaista slabo osvetljena oblast. Nema studija koje bi se mogle proučiti. Postoji nekolicina lekara koji su prihvatili ovu ideju, eksperimentišu sa svojim pacijentima i iznose anegdotalne dokaze. Ali zasad imamo samo to. Poređenje s natokinazom glasi da za tri meseca može da postigne ono za šta je natokinazi u odgovarajućoj dozi potrebna godina. Takođe, osnivač kompanije koji je napravio komercijalni proizvod nije polazio od studija, nego od pojedinačnih iskustava i vere. Sam molekul poznat je već stotinu godina. Korišćen je u hidratantnim kremama, kozmetici i prehrambenim proizvodima, ali ga ranije niko nije primenio na ovaj način. A razmere su očigledno ogromne — pod uslovom da svi ne poginemo od udara komete ili nečeg drugog, milijarde ljudi će umreti od toga. To je vodeći uzrok smrti, zar ne? Srčane bolesti, ateroskleroza. Zato mislim da su razmere dejstva mnogo veće od pitanja ko je, na primer, razneo satelit. Ako zaista deluje za jedan do tri meseca, to bi spasavalo živote u poređenju s godinom uzimanja natokinaze. Dakle, nema

istraživanja koje bismo mogli da proučimo. Zato sam pitao: da li ova ideja ide u dobrom pravcu?

(L) Dobro, dakle to je pitanje koje se može obrazložiti. Sviđa mi se. U redu, zadržaćemo ga.

(PopHistorian) FDA ponekad zaustavlja i ulazak proizvoda u Sjedinjene Države zbog zdravstvenih tvrdnji. Ali propuštaju mnogo, mnogo, mnogo drugih stvari za koje se iznose zdravstvene tvrdnje. Tako da je to pomalo zagonetno.

(L) Dobro, razmotrićemo to.

(PopHistorian) Takođe tvrde da nema nikakvih neželjenih dejstava i da ne može da vam naškodi, što je neverovatno ako je tačno. Da ne može da vam naškodi ili da su neželjena dejstva sasvim minimalna.

(L) Dakle, razmotrićemo to. A onda… Dobro, evo jednog:

P: (A Jay) Nedavno smo na farmi imali veliki broj gostiju i tokom nekoliko dana više nas je imalo snove koji su uključivali Izrael, tajne agente, promene u svetu i neke veoma mračne stvari.

(L) Uzgred, i ja sam ih imala.

(Joe) Da li ste možda istovremeno pratili i vesti?

(L) Ne.

(Joe) Ne pratiš vesti?

(L) Nisam bila tamo.

(Joe) Ne, nego da li si bila upućena, da li si možda obraćala pažnju na Izrael?

(L) Ne, samo sam mislila da je to tipičan san s obzirom na stanje na planeti. Samo kažem da sam ih i ja imala.

(Joe) Zato što je Izrael aktuelna tema.

(L) A kod nekih se to, izgleda, poklopilo s nekom zarazom koja je kružila. Ja je nisam dobila.

(A Jay) Zašto je toliko ljudi u približno isto vreme imalo snove sa sličnom tematikom?

(L) Čitajte vesti.

(A Jay) Da li je bolest koja je kružila imala neku ulogu?

(L) Verovatno ne. Ja je nisam dobila.

(A Jay) Da li bi bilo ispravno protumačiti te snove tako da smo osetili da se priprema krajnji očajnički pokušaj održavanja kontrole?

(L) Sumnjam da je to u ovom trenutku „krajnji očajnički pokušaj“. Još su veoma jaki. Dakle, da. Preskočila sam mnogo ovih pitanja, ali na nekoliko smo upravo odgovorili razgovarajući o njima. Ostala su samo dva ili tri, ako i toliko, koja bismo uopšte želeli da postavimo Kasiopejcima. A u ovom trenutku već smo ovde najmanje sat i po ili tako nešto. Ima li neko olovku da označim šta želim da zadržim?

(Niall) Grafitnu olovku.

(L) Može i grafitna. Uh… Rekla bih da je tačno da su Huti imali pomoć Irana. Da li su imali i drugu pomoć? Verovatno.

(Joe) Čiju?

(L) Verovatno Rusije. Ali ne zanima me dovoljno da bih pitala. „Da li su iranske rakete zaista pogodile američki nosač aviona?“ Verujem da jesu.

(Joe) Veruješ, ali…

(L) U redu. Onda ćemo to pitati.

(Niall) Naftovod Istok–Zapad do Janbua, kojim Saudijci prevoze naftu iz svojih naftnih bušotina u Zalivu do rafinerije kompanije Aramco u luci Janbu na obali Crvenog mora, teško je oštećen 10. septembra u navodnom „napadu dronom“. Jemenske oružane snage negirale su odgovornost. Saudijska vlada je zatim rekla da je napad došao iz Iraka, ali je i iračka milicija Narodnih snaga negirala odgovornost. Ko je napao ovaj ključni naftovod?

(L) Pre neki dan pročitala sam zanimljiv članak. Zapravo, i Taker Karlson je govorio o tome. Jeste li gledali njegov nedavni monolog? Govorio je o tome kako ono što nisu mogli da urade pomoću… Nisu uspeli da proguraju priču o klimatskim promenama da bi ljude… Zato će ih sada jednostavno lišiti bilo kakve energije, tako da će strašno patiti. Zato pretpostavljam da bi to verovatno bili Izrael ili SAD, ili ko već. Znamo da vladajuće strukture žele da nas liše energije i bilo kakvog pristojnog načina života.

P: (axj) Ketrin Ostin Fits dokumentovala je da u američkom budžetu u poslednjih 20–30 godina postoji mnogo „nestalih biliona“. Za šta je upotrebljen najveći deo tog novca?

(L) Ne mislim da je to naročito dobro pitanje, pa čak ni dobro formulisano. Kao da nema stvaran cilj. Već znamo da…

(Joe) Tajni budžeti.

(L) Da, tajni budžeti… završavaju u njihovim džepovima. Mislim, kako možete reći „najveći deo“? Sve je to… A Lindzi Klensi smo već obradili.

(Joe) Možeš pitati da li je naša teorija o Lindzi Klensi tačna.

P: (L) U redu, možemo to da pitamo. A zatim… Ljudi, mrzim ovakva pitanja:

(Altair) Kolika je trenutno verovatnoća da Rusija ove ili sledeće

godine napadne vojne objekte na teritoriji nekih zemalja NATO-a?

(Joe) 51,5 posto. [smeh]

(Chu) Kada? Upravo sada? Pre [nerazgovetno]? Posle?

(L) U čemu je svrha?

(Joe) To smo već pitali i rekli su „velika“, a onda se nije dogodilo, pa…

(Gaby) Da, pitali smo mnogo puta.

(T.C.) Mogu li nešto da prokomentarišem?

(L) Da.

(T.C.) Samo u vezi s Ketrin Ostin Fits, jer mislim da je to važno za temu postavljanja pitanja i toga kako ih treba, a kako ne treba postavljati. Ne znam ko je to pitao, ali mislim da je bilo više pojedinosti i da je osoba koja je pitala pokušala to da formuliše opštije, iako je trebalo da bude konkretnija. Jer mislim da Ketrin Ostin Fits sugeriše da je novac otišao na izgradnju podzemnih baza. U tom slučaju, bilo bi bolje da je pitanje glasilo: da li su nestali bilioni konkretno odlazili na podzemne baze? Mislim da je to bila namera tog pitanja.

(L) Pa, onda je to mnogo zanimljivije pitanje.

(Joe) Možda sam uklonio taj deo.

(L) Šta?

(Joe) Možda sam uklonio taj deo.

(Niall) Zato što je pitanje uključivalo i podzemne stanovnike i naš model koji pokazuje koliko je čitava ta stvar složena. Podzemne baze su za nas i nešto sasvim konkretno i materijalno u 3D, ali i

nešto iz 4D. Ketrin Ostin Fits verovatno polazi od stanovišta da elite preusmeravaju i skrivaju bilione kako bi izgradile konkretne, materijalne bunkere u koje bi se povukle, upravo za tu svrhu.

(Joe) Dakle, to je Ketrin Ostin Fits sugerisala kada je o tome govorila, ali je osoba koja je postavila pitanje to nekako pomešala s tim kao da ona govori o onoj vrsti…

(L) Pa, u sadašnjem obliku pitanje je potpuno nezanimljivo.

(Joe) Da, dakle pitanje je bilo zbunjujuće. Uzimalo je temu iz izvora — Ketrin Ostin Fits i nešto što je rekla — i zatim to mešalo s onim što su Kasiopejci govorili o podzemnim bazama, bazama u dva denziteta i svim tim stvarima, a ona nije o tome govorila. Dakle, problem je bio u formulaciji pitanja i pretpostavkama u njemu. Jednostavno, mešanje metafora. Kada bi neko hteo da postavi pitanje strogo u okviru onoga o čemu je ona govorila, ono bi glasilo: da li su nestali bilioni upotrebljeni za izgradnju konkretnih, materijalnih podzemnih bunkera?

(L) Ne zanima me da li je glumica Hejden Panetijer ubijena zato što je progovorila protiv Epstinove kabale. I neću postavljati pitanje koliki je trenutni procenat psihopata u svetu. Znamo da broj psihopata i defektnih organskih portala raste zato što se toliko mnogo ljudi vakcinisalo, a Kasiopejci su nam rekli da će u mnogim slučajevima vakcina tako uticati na njih: praktično ih pretvarajući u psihopate ili prekidajući im vezu s dušom. Dakle, koliko se milijardi ljudi vakcinisalo? Izračunajte sami. Dobro, Neil, imaš ovu stvar o NLO-u snimljenom iznad Irana:

(Niall) Izgleda da su iste noći, 20. septembra, snimljena dva „NLO-a“ iznad dva iranska grada — Teherana i Mašhada. Oba su imala jaka trepćuća svetla, a jedan, onaj iznad Mašhada, izgledom podseća na „NLO dronove“ viđene iznad Nju Džerzija u decembru 2024.Oba video-snimka ovde: https://www.intellinews.com/unident...read-fear-across-iranian-social-media-469062/

Najpoznatiji NLO incident u Iranu dogodio se iznad Teherana 19. septembra 1976, gotovo tačno 50 godina pre nedavnih viđenja. Godine 1976. dva vojna mlaznjaka pokušala su, bez uspeha, da presretnu i zatim obore NLO, za koji je jedan od pilota kasnije rekao da je „treptao jakim crvenim, zelenim, narandžastim i plavim svetlima“. Dakle, tu osobinu imao je i onaj nedavno snimljen iznad Teherana. NLO incident u Teheranu 1976 — Vikipedija
https://en.wikipedia.org/wiki/1976_Tehran_UFO_incident
Kakvo je poreklo tih nedavnih „NLO-a“ iznad Irana?

(L) Mislim da to možemo da zaključimo. Bili su to leteći crni bumeranzi s upaljenim svetlima.

(Niall) Jedan jeste. Drugi je izgledao kao ona stvar iz Nju Džerzija 2024.

(Joe) Pitanje je da li je to bio pravi NLO.

(Niall) Zato što je na X-u preovlađujuća teorija da je to bio zmaj.

(Joe) Ne. Mislim, mogao bi biti dron ili nešto slično.

(Niall) Zanimljivo je što se dogodilo na godišnjicu čuvenog NLO incidenta u Teheranu 1976. Ali…

(L) U redu.

(Ryan) Imam samo kratko pitanje o, pretpostavljam, opštem pravcu u kojem ovih dana usmeravamo pitanja. Čini mi se da postoji neka ravnoteža između… S jedne strane želimo da postavljamo pitanja koja su nama zanimljiva, koja su naša lična goruća pitanja. S druge strane, pitanja treba i da budu od šireg značaja i da doprinesu opštem povećanju znanja što većeg broja ljudi. Ponekad stičem utisak da pitanja postavljamo na određeni način zato što mislimo da će biti zanimljiva široj publici, iako možda nama lično ne bi bila toliko zanimljiva kada bismo malo više razmislili. Zato se u ovom trenutku pitam: treba li jednostavno manje da brinemo o tome da li će pitanje zanimati široku publiku, i da pitamo samo ono što nas

lično zaista goruće zanima?

(Joe) Pod uslovom da istražite i dobro formulišete pitanje.

(L) Da, ako istražite.

(Chu) Altair i ryu predlagali su da ponekad, umesto sesije, održimo sastanak i umrežavamo se oko pitanja, umesto duge teme na forumu ili čega već. U osnovi, kao što smo sada uradili. Eliminacija, i: na ovo možemo sami odgovoriti.

(Joe) Da. Iznesemo pitanja i razgovaramo o njima umesto da održimo sesiju.

(Chu) Tako je. Pripremimo pitanja i razmotrimo ih, a onda na sledećem sastanku zaista održimo sesiju s pitanjima koja su ušla u uži izbor.

(Niall) Ili da prestanemo da to radimo svakog meseca, odnosno jedne subote svakog meseca, jer se zapravo samo sastajemo i razgovaramo o onome što se događa.

(L) Da, pa, ono što me brine — a to sam ovde pomenula na početku — jeste da ljudi nekako slabe sebe tako što samo kažu: „Oh, imamo Kasiopejce, njih ćemo pitati.“ A to su pitanja koja nikoga zaista ne zanimaju, osim nekoga ko je pomalo radoznao. Znate, samo blaga radoznalost. I… Mislim, bilo je toliko pitanja koja su mene zanimala, a Kasiopejci su me jednostavno zaustavljali, znate? Kako god. Ne želimo da upadnemo u takav način razmišljanja, jer ako nam je ikada bila potrebna snaga svesnosti… Mislim da postoji aktivan element zaštite; mislim, kada se trudite da steknete i prikupite znanje, to nešto čini vašoj auri, vašoj vibraciji, čemu god. Mislim da je to presudno. U poslednje vreme mnogo se bavim razmatranjem tih stvari i razmišljanjem o njima, i objavljujem to na Substacku. Da, dosta sam koristila veštačku inteligenciju, a ponekad je uopšte ne koristim. Ali kada je koristim, koristim je da prikupim informacije o kojima potom mogu da razmišljam i razgovaram. Dakle…

(Joe) Već smo razgovarali o tome da bi deo problema mogao biti u tome što, s obzirom na obim i trajanje održavanja sesija i sav postojeći materijal, postaje teže postaviti pitanje na koje ne biste mogli razumno da dođete do približnog odgovora sopstvenim istraživanjem ili, zavisno od teme, na osnovu informacija koje su već date u sesijama. Razumete šta hoću da kažem? Dakle, teže je smisliti kvalitetna pitanja na koja zapravo ne možete sami da odgovorite.

(L) U redu, pa… Hajde da nešto uradimo. Tek da možemo reći da smo nešto uradili.

O: Razgovor nam se veoma dopao! Ovde Vlondija iz Kasiopeje.

(L) Zaboravila sam da kažem datum. Danas je… 26. septembar 2026. [Pregled prisutnih] Počeću svojim pitanjima. Ovo mene zanima.

(Joe) Čekaj, prvo moraju da prođu proveru! [smeh]

P: (L) Čitajući opise Utukku demona i različite taksonomije drugih vrsta demona: da li su drevni Mesopotamci doživljavali i analizirali efekte hiperdimenzionalnih interakcija i pokušavali da ih razvrstaju?

O: Da.

P: (L) Istovremeno su imali i kategoriju za obične pokojnike, koje su razlikovali od demona. Jedna stvar koju su rekli bila mi je zanimljiva: demoni su vrlo često vezani za određeno mesto. Odnosno, nastanjuju određenu prostorno-vremensku lokaciju na Zemlji. Postoje… Znate, pripadaju određenom mestu, pa ako tamo odete, dolazi do interakcije. Da li je to tačno?

O: U velikoj meri, da. Setite se onoga što smo rekli o portalima i nadzornicima sektora. To važi i naniže kroz hijerarhiju.

P: (L) Dobro. Da li je takođe tačno da, recimo, mrtvi ljudi, odnosno duhovi mrtvih ljudi, mogu biti lokalizovani, vezani za neko mesto?

O: Da!

P: (L) Ima li istine u teoriji Fistela de Kulanža da je rano imovinsko pravo nastalo iz straha da bi pokojnici neke porodice o kojima se niko nije starao mogli nauditi svakom uljezu na posedu koji im je pripadao?

O: Da.

P: (L) U redu. Dakle, zaista mislim da svi treba da pročitate taj članak. A sada pređimo na ova pitanja. To je bilo samo ono što je mene zanimalo.

(Joe) Da li su muškarci koji su, prema izveštajima tokom poslednjih godinu dana, viđani kako izlaze iz šahtova u Njujorku samo tragači za blagom?

O: Ne. Pripremači određene vrste.

P: (Joe) Da li su Huti u svojoj nedavnoj impresivnoj ofanzivi protiv saudijsko-američko-izraelskih interesa u Jemenu imali pomoć i od nekog drugog osim Irana?

O: Da.

P: (Joe) Rusije?

O: Da. I Severne Koreje.

P: (Joe) „Pripremači određene vrste“… Samo ću pitati. Neću tražiti pojedinosti. Ali da li bi bilo tačno reći da pripremaju nešto zlonamerno?

O: U mnogim slučajevima, da.

P: (Joe) Da li bi to na ovaj ili onaj način bilo povezano s vlastima? Otvoreno ili prikriveno delovanje povezano s vlastima?

O: Prikriveno.

(Joe) Eksplozije. Gasne bombe. Ometanje rada kanalizacionog sistema.

(L) Razne stvari. Žele da pobiju većinu čovečanstva, kažem vam.

(Joe) Da stvore haos.

(L) Da. Nije šala. Zaista to rade. Dobro, sledeće pitanje.

P: (Niall) Da li su iranske rakete zaista pogodile američki nosač aviona ranije ovog meseca?

O: Da.

(Andromeda) Znala sam.

P: (Niall) Da li je to bio prvi takav pogodak?

O: Ne.

P: (L) Da li je naša teorija o Lindzi Klensi išla u dobrom pravcu?

O: Da.

P: (L) Koliko je otprilike bila tačna?

O: 96 posto.

(Joe) To je A plus. [smeh]

(L) Dobili smo A plus. Dobro, šta smo propustili?

O: Prvenstveno je bila reč o manipulaciji umom iz 3D.

P: (Joe) A ko je to rekao? [smeh]

(L) Da, ali ljudima koji su njenim umom manipulisali iz 3D manipulisano je iz hiperdimenzionalnih oblasti, zar ne?

O: Da.

(Joe) Kao i uvek. [smeh]

(L) Dakle, i ja sam bila u pravu. [smeh]

P: (L) Dobro, ima li ikakve simbolike u činjenici da ove sezone nije bilo uragana, kao ni u onoj ranijoj sezoni 1914? Postoji li veza?

O: Da. Poput povlačenja vode pre cunamija.

P: (L) Pa, baš prijatno.

(Joe) Dakle, u osnovi nema uragana zato što se energija skuplja za onaj džinovski. Onaj veliki.

(L) Ili energija odlazi negde drugde.

(Joe) Kao onaj u filmu „Dan posle sutra“.

(L) Možda.

(Andromeda) Dva takva.

(L) Dobro.

(Niall) Da li se zemljotres magnitude 7,5 u Kolumbiji 10. avgusta dogodio prirodno?

O: Ne.

(Andromeda) Još jedan.

P: (Joe) Ipak nije bio veliki.

(Niall) Bio je iste magnitude kao onaj u Venecueli. Zašto Kolumbija? Jesu li imali neki razlog ili je to bilo samo iz zabave?

(Joe) Samo testiranje.

O: Da.

P: (L) Testiranje.

(Ryan) Mislim da su sva pominjanja izazvanih zemljotresa bila na severnoameričkoj ili južnoameričkoj hemisferi. Samo sam mislio da je to zanimljivo pomenuti.

(L) To je tačno.

(Gaby) Oni za koje znamo da su bili izazvani.

(L) Dobro. O tim špijunskim satelitima… A tamo gore događa se još 660 takvih stvari. Da li je to neka vrsta ratovanja u 3D između država koje jedna drugoj dižu satelite u vazduh?

O: Ne.

P: (L) Da li je to nešto poput vanzemaljaca koji uklanjaju određen broj satelita samo da bi njihov broj održali na nivou kojim se može upravljati?

O: Blizu.

P: (L) Dakle, to su vanzemaljske aktivnosti. Dobro.

(Niall) Iste noći, 20. septembra, snimljena su dva NLO-a iznad dva iranska grada. Oba su imala jaka trepćuća svetla, a jedan je izgledom podsećao na NLO dronove viđene iznad Nju Džerzija u decembru 2024.

(L) Zar nismo pitali za te NLO dronove?

(Niall) Tri četvrtine vanzemaljski, otprilike jedna četvrtina imitacije CIA-e.

(Joe) Ne, ne, ne. Šezdeset tri posto ljudski.

P: (L) Oh. Dobro. Najpoznatiji NLO incident u Iranu dogodio se 19. septembra 1976, gotovo na dan tačno pre 50 godina. Kakvo je poreklo tih nedavnih NLO-a iznad Irana?

O: 4D.

P: (L) Oba?

O: Da.

P: (L) Šta rade?

O: Nadgledaju i stvaraju zabunu.

P: (Niall) A da li je poklapanje s godišnjicom onog iz 1976. samo slučajnost ili postoji neko prirodno poklapanje?

O: Prirodni ciklusi.

(L) Koje godine ste rekli da je bio onaj drugi, 1976?

P: (Niall) Doslovno samo nekoliko sati pre tačne pedesete godišnjice onog iz 1976. A onaj tada opisani imao je potpuno isti opis kao ovaj koji je sada viđen. Onaj tada viđeni imao je potpuno isti opis.

P: (PopHistorian) Da li beta-ciklodekstrin deluje u željenom pravcu, onoliko brzo i bezbedno koliko se reklamira, kako bi preokrenuo aterosklerozu?

O: Blizu.

(L) To je sve što ćeš dobiti. Dobro. Dakle, to smo rešili.

P: (Joe) Da li je tačna i tvrdnja da su neželjena dejstva zanemarljiva ili da ih nema?

O: Blizu.

(L) Pa, jednostavno moramo da eksperimentišemo s tim. PopHistorian, imaš li neka začepljenja prikazana na nekom snimku? Gde si?

(PopHistorian) Ne, pre pet godina dobio sam rezultat koji je pokazivao da sam tek neznatno ušao u kategoriju umerenog rizika od srčanih događaja, ali to postoji u mojoj porodici i verovatno se pogoršalo. A zbog užasne ishrane koju imamo to zaista pogađa gotovo svakoga iznad određenog uzrasta.

(L) Pa, nemoj se tako hraniti.

(PopHistorian) Tačno, ali mnogo ljudi je zbog takve ishrane na ivici katastrofe i lek bi bio više nego dobrodošao. Ali on ugrožava industriju statinskih lekova, tako da izgleda da nema nikakvih izgleda da bude prihvaćen.

(L) U redu. Mislim da smo obradili sva pitanja koja je vredelo postaviti, zar ne?

(Joe) Sećaš li se da smo gotovo dobili odgovor na pitanje koje sam prošle godine postavio o Marku Zakerbergu?

(L) I?

(Joe) Samo sam se pitao da li Mark Zakerberg i Piter Til imaju slično poreklo. I ne mislim…

O: Da.

(Joe) Zato što sam, slušajući jedan njegov video, primetio da govori veoma slično. Znate kako Mark Zakerberg govori nekako čudno…

(L) Robotski.

(Joe) Isprekidano, stakato. A čak je i naglasak sličan. Slušao sam Pitera Tila i veoma je slično. Čudno. U svakom slučaju.

(L) U redu.

(Joe) A znate šta je govorio u tom videu, samo u jednom kratkom odlomku — pogledaću kontekst — ali u samom tom pasusu rekao je: znate, stvar sa zlom i tim stvarima jeste da, ako ste zao čovek, to i nije toliko loše, jer bar nešto uspete da uradite. I to javno iznosi.

(Andromeda) Neverovatno.

P: (L) To je problem s psihopatama. Ne razumeju posledice. U redu. To je sve što možemo da uradimo jer smo na početku imali onaj čitav dugačak razgovor i već sam umorna. Zato ćemo reći laku noć. Hvala vam mnogo.

O: Doviđenja.

KRAJ SESIJE